

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Z. M.**, zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně, se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2018, č. j. 1189/2018-160-SPR/3, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2021, č. j. 6 A 10/2019 - 33,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2021, č. j. 6 A 10/2019 - 33, **se ruší** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 20. 5. 2015, č. j. MHMP 867282/2015, zamítl námitky žalobce podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) a potvrdil záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 16. 2. 2015. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. V odvolání namítal, že prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí nesprávně používá zkratky pro zákon o silničním provozu. Dále namítal, že existují-li rozumné pochybnosti o osobě přestupce, byl prvostupňový správní orgán povinen postavit na jisto, že se přestupku dopustil právě žalobce. Namítl také, že pokutové bloky, na jejichž základě došlo k záznamu bodů, musí

být řádně vyplněny. Musí z nich být zřejmé všechny potřebné údaje, tedy zejména osoba přestupce, nezkratkový popis přestupkového jednání, místo spáchání přestupku a jiné rozhodné skutečnosti (např. jaká byla v místě přestupku stanovena nejvyšší povolená rychlost, zda je naměřená rychlost v pokutovém bloku uvedena po odečtu tolerance měřicího zařízení). Žalovaný toto odvolání zamítl v záhlaví uvedeným rozhodnutím. Městský soud v Praze však toto rozhodnutí napadeným rozsudkem zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

[2] Městský soud v odůvodnění svého rozsudku uvedl, že oznámení, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, je pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal. Správnímu orgánu poskytuje určitou informaci o věci, avšak nelze z něj bez dalšího vycházet v případech, v nichž se vyskytnou pochybnosti o zde zaznamenaných údajích. V takovém případě je proto podle městského soudu třeba vyžádat si další důkazy, které v oznámení uvedené skutečnosti prokazují. Městský soud uvedl, že je třeba rozlišovat případy, kdy řidič námitku formuluje zcela obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Městský soud shledal, že žalobce v odvolání vznášel konkrétní námitky proti pokutovým blokům – zejména nedostatky popisu skutku. Jelikož žalovaný nedisponoval pokutovými bloky, nemohl podle městského soudu ověřit, zda tyto nedostatky z nich nečiní podklady, které nejsou způsobilé pro záznam bodů, a nemohl tak ani posoudit, zda jsou odvolací námitky důvodné či nikoliv.

II. Kasační stížnost

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uplatnil důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Namítl v ní, že napadený rozsudek je částečně nepřezkoumatelný, neboť městský soud v něm neuvedl, které námitky proti obsahu pokutových bloků má stěžovatel věcně posoudit a které již nikoli. Dále namítl, že městský soud věc neprávne právně posoudil, pokud stěžovatele zavázal, aby si před rozhodnutím o odvolání obstaral příslušné pokutové bloky. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 - 44, uvedl, že tuto povinnost (obstarat si pokutové bloky) by měl pouze v případě, pokud by se v řízení o námitkách vyskytly důvodné pochybnosti o údajích uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Důvodné pochybnosti však podle něj nemohou vyvstat pouze na základě obecných či šablonovitě uplatněných námitek. Má za to, že je třeba rozlišovat, zda řidič pouze účelově tvrdí, že přestupek nespáchal, či zda své tvrzení konkretizuje a podloží důkazy. Uvedl, že žalobcovy námitky jsou šablonovité a žalobcův zástupce JUDr. Bechyně je neustále uplatňuje bez ohledu na konkrétní případ.

[5] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

pokračování

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v intencích § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. a v rozsahu uplatněných námitek. Vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, neshledal a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[7] Stěžovatel městskému soudu vytýká, že v rámci závazného právního názoru neupřesnil, které námitky proti obsahu pokutových bloků má vlastně věcně přezkoumat. Má za to, že toto pochybení činí napadený rozsudek nepřezkoumatelným. Namítá tedy v zásadě jeho nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost. Tuto vadu však Nejvyšší správní soud v napadeném rozsudku neshledal. Rozsudek má všechny zákonné náležitosti, výrok je vnitřně konzistentní a odpovídá srozumitelně formulovanému odůvodnění, z něhož lze jednoznačně identifikovat, jak má stěžovatel v dalším řízení postupovat. Ačkoli tedy městský soud v napadeném rozsudku neupřesnil, které z uplatněných odvolacích námitek je třeba v tomto typu řízení věcně posoudit, a které naopak jsou z hlediska zápisu bodů irelevantní, je přesto jeho závazný právní názor natolik určitý, že umožňuje správním orgánům další postup v řízení.

[8] Nejvyšší správní soud však souhlasí se stěžovatelem v tom, že odvolací námitky nebyly formulovány natolik konkrétně, aby mohly zpochybnit informace obsažené v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení. Stěžovatel svoji kasační argumentaci opřel o závěry rozsudku č. j. 6 As 174/2019 - 44, neboť otázku, zda obecně formulované či šablonovitě uplatněné odvolací námitky mohou oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zpochybnit, v tomto rozsudku již Nejvyšší správní soud vyřešil.

[9] Šestý senát Nejvyššího správního soudu se v uvedeném rozsudku zabýval skutkově obdobným případem. I v něm stěžovatel namítal, že námitky, které žalobce v odvolání uplatnil, byly typizované a uplatňované stejným právním zástupce stále dokola bez ohledu na skutkové okolnosti případu, a nemohly proto oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení relevantně zpochybnit. Nejvyšší správní soud stěžovatelově argumentaci přisvědčil a uvedl, že „*námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků.*“ Poukázal přitom na to, že i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 - 35 konstatoval, že dosavadní judikatura uvedenému výkladu nebrání.

[10] Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od těchto závěrů v předložené věci odchýlit a při posouzení z nich proto bude vycházet. Se stěžovatelem je třeba souhlasit v tom, že žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvedl pouze obecně formulované námitky, k jejichž vypořádání nebylo zapotřebí vyžádat si pokutové bloky. Žalobce zpochybnil všech pět pokutových bloků pouze paušálním tvrzením, že je třeba ověřit, zda mají všechny požadované náležitosti a že existuje-li důvodná pochybnost o osobě přestupce, je třeba postavit na jisto, že se přestupku dopustil právě žalobce. Neuvedl však žádné konkrétní skutečnosti, které by tuto rozumnou pochybnost vyvolávaly a na základě nichž by bylo možné důvodně pochybovat o tom, že informace uvedené v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení nemusí být pravdivé. Za této situace tak byl stěžovatel oprávněn vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální a typizované a tudíž *a priori* nevěrohodné. Jak Nejvyšší správní soud uvedl ve výše uvedeném rozsudku,

„[t]rvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není.“

[11] Stěžovatel tedy dostatečně zjistil skutkový stav. Závěr městského soudu, že uplatněné odvolací námitky byly dostatečně konkrétní, aby zpochybnily informace uvedené v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení, není správný. Městský soud proto neměl stěžovateli vytýkat, že si nevyžádal pokutové bloky a neměl jeho rozhodnutí z tohoto důvodu rušit a věc mu vrátet k dalšímu řízení. Obecně formulované námitky žalobce nemohly založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a stěžovatel tak nebyl povinen si je za účelem svého rozhodnutí vyžadovat.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal kasační stížnost důvodnou, a proto podle § 110 odst. 1 věta první s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm je soud podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, že stěžovatel nebyl povinen si vyžádat na základě paušálních odvolacích námitek žalobce pokutové bloky a že mohl rozhodnout pouze na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.

[13] Městský soud v novém rozhodnutí rozhodne podle § 110 odst. 3 věty první s. ř. s. i o nákladech řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. srpna 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu